

C/2024/1195

23.2.2024

P9_TA(2023)0335

Wstępne sprawozdanie w sprawie wniosku dotyczącego śródkresowej rewizji wieloletnich ram finansowych 2021–2027

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 października 2023 r. w sprawie wniosku dotyczącego śródkresowej rewizji wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 (COM(2023)0337 – 2023/0201R(APP))

(C/2024/1195)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 311, 312 i 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2022/2496 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2093 określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 ⁽²⁾, wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją w tym kontekście ⁽³⁾, a także powiązane deklaracje jednostronne ⁽⁴⁾,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z 16 grudnia 2020 r. w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ⁽⁵⁾ („PMI”),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 20 czerwca 2023 r. dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2093 określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (COM(2023)0337),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2023 r. zatytułowany „Śródkresowa rewizja wieloletnich ram finansowych 2021–2027” (COM(2023)0336) i towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2023)0336),
- uwzględniając wniosek z dnia 20 czerwca 2023 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy (COM(2023)0338),
- uwzględniając wniosek z dnia 20 czerwca 2023 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Platformę na rzecz technologii strategicznych dla Europy („STEP”) oraz zmieniające dyrektywę 2003/87/WE i rozporządzenia (UE) 2021/1058, (UE) 2021/1056, (UE) 2021/1057, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 223/2014, (UE) 2021/1060, (UE) 2021/523, (UE) 2021/695, (UE) 2021/697 i (UE) 2021/241 (COM(2023)0335),
- uwzględniając projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2024, przyjęty przez Komisję dnia 5 lipca 2023 r. (COM(2023)0300),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 20.12.2022, s. 11.
⁽²⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.
⁽³⁾ Dz.U. C 444 I z 22.12.2020, s. 4.
⁽⁴⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 240.
⁽⁵⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.
⁽⁶⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1.
⁽⁷⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 23.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012⁽⁸⁾ („rozporządzenie finansowe”),
- uwzględniając wniosek z 16 maja 2022 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (COM(2022)0223),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie wpływu zwiększenia kosztów finansowania zewnętrznego w ramach Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy na budżet UE na 2024 r.⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹¹⁾,
- uwzględniając art. 105 ust. 5 Regulaminu,
- uwzględniając pisma Komisji Rozwoju, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Transportu i Turystyki, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0273/2023),

Ogólna ocena wniosku Komisji

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wnioski wyciągnięte przez Komisję po przeprowadzeniu przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027 komisja były takie same jak te wyciągnięte przez Parlament w grudniu 2022 r., a mianowicie, że WRF zostały naznaczone wydarzeniami na świecie, który zmienił się nie do poznania od czasu ich uzgodnienia w 2020 r., że elastyczność budżetowa została wyczerpana przez liczne kryzysy i aby móc reagować na nieprzewidziane okoliczności, trzeba ją znacznie zwiększyć, że w WRF występują problemy strukturalne ujawnione przez zmiany gospodarcze i społeczne i że w związku z tym konieczna jest pilna rewizja rozporządzenia w sprawie WRF i załącznika do niego;
2. podkreśla fakt, że rewizja musi być ukierunkowana na zaradzenie różnorodnym konsekwencjom rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, na wzmocnienie otwartej strategicznej autonomii i suwerenności Unii oraz na zapewnienie Unii odpowiedniej elastyczności umożliwiającej reagowanie na kryzysy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący ukierunkowanej rewizji jako pierwszy krok we właściwym kierunku, uważa jednak, że wyższy, ale realistyczny poziom ambicji jest konieczny, aby WRF mogły lepiej sprostać wyzwaniom strukturalnym w budżecie i stały się bardziej dostosowane do przyszłych wyzwań;
3. uważa, że proponowana rewizja dotyczy tylko niektórych najpilniejszych obszarów budzących obawy w istniejących ramach i nie uwzględnia w pełni wszystkich potrzeb i wyzwań wskazanych przez Parlament;
4. oczekuje, że Komisja będzie nadal dokładnie oceniać wszystkie obecne i przyszłe potrzeby, w tym w odniesieniu do konwergencji społecznej i gospodarczej, wpływu na regiony najbardziej dotknięte wojną oraz niezbędnej reakcji na kryzys klimatyczny i kryzys różnorodności biologicznej; podkreśla presję inflacyjną w całej UE, a zwłaszcza na unijnych beneficjentów, takich jak rolnicy, studenci i dzieci; ubolewa, że w proponowanej rewizji nie uwzględniono faktu, że obecne kryzysy pogorszyły i jeszcze bardziej pogorszą coraz gorszą sytuację społeczno-gospodarczą osób z najsłabszych grup społecznych w Unii, zwłaszcza dzieci żyjących w ubóstwie lub zagrożonych ubóstwem, i że będą miały długotrwałe konsekwencje; podkreśla ponadto, że w proponowanej rewizji nie uwzględniono ambicji Unii, by zwiększyć wysiłki na rzecz zwalczania alarmujących wskaźników ubóstwa dzieci oraz pomóc wyeliminować ubóstwo dzieci dzięki niedawno utworzonej europejskiej gwarancji dla dzieci; nalega w związku z tym, aby Rada i Komisja uwzględniły apel Parlamentu o pilne zintensyfikowanie wysiłków Unii na rzecz wyeliminowania ubóstwa dzieci w latach 2024–2027 oraz wzywa do wzmocnienia europejskiej gwarancji dla dzieci w ramach WRF na okres po 2027 r.;

⁽⁸⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0194.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 177 z 17.5.2023, s. 115.

⁽¹¹⁾ [Należy dodać odniesienie: przyjęcie na posiedzeniu plenarnym w dniach 20–21 września]

5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zgodnie ze stanowiskiem Parlamentu wniosek dotyczący rewizji nie prowadzi do obniżenia wstępnie przydzielonych krajowych pul środków finansowych; podkreśla zasadniczą rolę i wartość dodaną polityki spójności jako podstawowego instrumentu polityki inwestycyjnej i konwergencji Unii;

6. przypomina, że w przeciwieństwie do budżetów państw, w których inflacja wpływa na wartość nominalną zarówno dochodów, jak i wydatków, pułapy wydatków WRF są dostosowywane na podstawie deflatora w wysokości 2 % stosowanego do cen z 2018 r., natomiast pułap zasobów własnych dostosowuje się do inflacji; jest głęboko zaniepokojony, że według Komisji inflacja może zmniejszyć realną wartość WRF o 74 mld EUR w okresie siedmiu lat, co będzie miało bezpośredni wpływ na beneficjentów finansowania UE;

7. podkreśla w związku z tym jednak, że w wyniku nieoczekiwanej wysokiej inflacji dochody państw członkowskich przeznaczone na wydatki w ramach WRF zmniejszyły się jako odsetek dochodu narodowego brutto (DNB); zwraca ponadto uwagę, że mechanizmy korekty pięciu państw członkowskich będących beneficjentami są powiązane z inflacją i w związku z tym rabaty wzrosły bardziej niż pułapy WRF, zwiększając tym samym obciążenie innych państw członkowskich, które muszą pokryć niedobór; wzywa do natychmiastowego dostosowania rabatów na podstawie deflatora w wysokości 2%; przypomina ponadto swoje długoletnie stanowisko, zgodnie z którym należy znieść rabaty i inne mechanizmy korekty;

8. podkreśla, że oprócz zmniejszenia realnej wartości WRF inflacja spowodowała również znaczny wzrost stóp procentowych, zwiększając koszty finansowania zewnętrznego UE, w szczególności w odniesieniu do spłaty zadłużenia w ramach Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy (EURI), a tym samym jeszcze bardziej ograniczając budżet;

9. zaznacza, że nawet biorąc pod uwagę wniosek Komisji dotyczący rewizji WRF, środki na zobowiązania ogółem wyniosłyby tylko 1,03 % DNB, a środki na płatności ogółem wyniosłyby tylko 1,02 % DNB; przypomina, że pierwotnie środki na płatności w obecnych WRF miały zgodnie z planem wynieść 1,10 % DNB; podkreśla, że proponowane przez Komisję zwiększenie środków nie wystarczy na pokrycie wpływu inflacji;

10. zwraca uwagę na ocenę Komisji, z której wynika, że proponowana rewizja będzie wymagać zwiększenia pułapu środków na płatności w latach 2026 i 2027; podkreśla, że wiarygodność Unii zależy od zapewnienia odpowiednich środków na płatności w celu pokrycia środków na zobowiązania; podkreśla opóźnienia w realizacji niektórych programów wynikające z ich późnego przyjęcia oraz zakłócenia w realizacji projektów z powodu kryzysu związanego z COVID-19; podkreśla w tym kontekście ryzyko zaległości w płatnościach w późniejszych latach okresu WRF oraz w kolejnych WRF; podkreśla w związku z tym, że aby ograniczyć to ryzyko, należy znieść roczny pułap środków na płatności w odniesieniu do korzystania z jednolitego marginesu;

11. potwierdza znaczenie zasad horyzontalnych dotyczących klimatu, różnorodności biologicznej i równości płci, które stanowią podstawę WRF i wszystkich powiązanych polityk UE; przypomina, że cele związane z klimatem i różnorodnością biologiczną, a także obowiązek przestrzegania zasady „nie czyn poważnych szkód” i propagowania równouprawnienia płci określono w porozumieniu międzyinstytucjonalnym i nalega, aby przepisy te stanowiły również podstawę zmienionych WRF; wzywa Komisję do wypełnienia zobowiązania wynikającego z porozumienia międzyinstytucjonalnego do podjęcia konkretnych działań, aby zapewnić osiągnięcie uzgodnionych założeń i celów polityki;

12. przypomina, że wydatki w dziale 7 należy ustalić na poziomie gwarantującym skuteczną i wydajną administrację UE, zgodnie z propozycją Komisji;

13. ponownie wyraża swoją opinię, że zmienione WRF muszą wejść w życie do 1 stycznia 2024 r. i zapewnić ramy dla budżetu na 2024 r.; podkreśla zatem potrzebę szybkiego przyjęcia zmienionego rozporządzenia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja odpowiedziała na apel Parlamentu o przyspieszenie przeglądu i rewizji WRF;

14. ponownie wysuwa swoje sformułowane wiele lat temu żądanie, aby wszystkie instrumenty budżetowe obejmujące wydatkowanie środków na poziomie Unii zostały w pełni włączone do budżetu, co zapewni przejrzystość, rozliczalność, pełną kontrolę demokratyczną oraz ochronę interesów finansowych Unii; podkreśla, że włączenie takich instrumentów do budżetu UE nie może prowadzić do ograniczenia finansowania innych polityk i programów UE;

15. podkreśla, że istnieje wyraźny związek między poszanowaniem praworządności a skutecznym wykonaniem budżetu UE; z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wpływ rozporządzenia na ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu UE i uważa, że funkcjonuje ono już jako skuteczny środek odstrasżający i tym samym zapobiega naruszaniu praworządności; przypomina Komisji o spoczywającym na niej na mocy rozporządzenia obowiązku dopilnowania, aby ostateczni odbiorcy lub beneficjenci funduszy UE nie zostali pozbawiani należnych im środków, w szczególności w przypadku przyjęcia środków w przypadku naruszenia zasad praworządności zgodnie z rozporządzeniem;

16. jest gotów aktywnie i konstruktywnie współpracować z Radą i Komisją, aby zapewnić przyjęcie zmienionych ram, z uwzględnieniem całego wniosku Komisji, w odpowiednim czasie i ich wejście w życie 1 stycznia 2024 r.; przypomina, że w PMI instytucje zobowiązują się do dokonania szczegółowych ustaleń dotyczących ich współpracy i dialogu podczas całej procedury prowadzącej do przyjęcia istotnej rewizji WRF;

Długoterminowe wsparcie dla Ukrainy

17. przypomina, że od samego początku wojny Unia i jej obywatele odgrywają pierwszoplanową rolę we wspieraniu Ukrainy, okazując solidarność z Ukraińcami w ich walce o obronę demokracji przed autorytaryzmem; podkreśla, że do dziś z budżetu UE zapewniono pomoc finansową wynoszącą ponad 30 mld EUR; ponownie wyraża swój pogląd, że Unia musi być w centrum ciągłych starań na rzecz finansowego wsparcia Ukrainy i pomocy Ukrainie w jej drodze do członkostwa w UE;

18. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą długoterminowego rozwiązania strukturalnego stanowiącego odpowiedź na potrzeby finansowe Ukrainy, wpisanego w budżet UE, które obejmuje wsparcie stabilności makrofinansowej, ramy inwestycyjne i fundusze na krótko- i średnioterminową odbudowę i rekonstrukcję, reformy związane z przystąpieniem do UE oraz na zwiększanie zdolności administracyjnych; uważa, że taki długoterminowy instrument jest jedynym realnym sposobem na zaangażowanie innych darczyńców oraz zapewnienie skutecznych i ukierunkowanych wydatków, które zaspokoją potrzeby Ukrainy i jej mieszkańców; nalega, aby Instrument na rzecz Ukrainy uzgodniono możliwie najszybciej, po przyjęciu zmienionego rozporządzenia w sprawie WRF, zważywszy, że finansowanie w ramach rozporządzenia w sprawie pomocy makrofinansowej + ⁽¹²⁾ przewidziano tylko na 2023 r.;

19. biorąc pod uwagę niepewność związaną z sytuacją w Ukrainie, uważa za rozsądne wprowadzenie w Instrumentie na rzecz Ukrainy pewnego stopnia elastyczności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zgodnie z wnioskiem Komisji Rezerwa na rzecz Ukrainy ma zostać uruchomiona przez władzę budżetową w ramach corocznej procedury budżetowej, i jest zdecydowany zapewnić, aby Parlament, jako jeden z organów władzy budżetowej, odgrywał pełną rolę w tym procesie; zwraca się do Komisji o terminowe przekazywanie wszelkich niezbędnych informacji umożliwiających władzy budżetowej wypełnienie jej obowiązków;

20. podkreśla potrzebę ochrony praworządności i interesów finansowych Unii oraz zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji, konfliktom interesów i nieprawidłowościom w wykorzystywaniu środków unijnych w Ukrainie oraz wykrywania i eliminowania tych zjawisk, co powinno odbywać się zgodnie z zasadami przejrzystości i odpowiedzialności; uważa, że należy przewidzieć rygorystyczne przepisy i zabezpieczenia dotyczące Instrumentu na rzecz Ukrainy, które pozwolą osiągnąć te cele;

Migracja i wyzwania zewnętrzne

21. ubolewa nad faktem, że nawet przed wojną napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie środki dostępne w dziale 6 były zdecydowanie niewystarczające oraz że w WRF nie uwzględniono dalszego finansowania potrzeb uchodźców z Syrii, Iraku i innych krajów, przez co nie pozostawiono niemal żadnych możliwości sprostania dodatkowym wyzwaniom;

22. podkreśla, że szczególnie w następstwie wojny napastniczej Rosji przeciwko Ukrainie sytuacja międzynarodowa gwałtownie się pogorszyła w wyniku kryzysu żywnościowego, energetycznego, klimatycznego i gospodarczego, który drastycznie zwiększył presję w dziale 6; zauważa, że oprócz wielokrotnego korzystania z instrumentu elastyczności rezerwa Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” została bardzo szybko uszczuplona i była wykorzystywana w sposób wykraczający poza główny cel, jakim jest reagowanie na pojawiające się wyzwania i priorytety, podczas gdy budżet na pomoc humanitarną w znacznej mierze zależał od uruchomienia mocno nadwyżonej rezerwy na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej (SEAR), której zakres wykracza poza pomoc humanitarną;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2463 z dnia 14 grudnia 2022 r. ustanawiające instrument wsparcia dla Ukrainy na 2023 r. (pomoc makrofinansowa +) (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 1).

23. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zawartą we wniosku Komisji propozycję zwiększenia pułapu w ramach działu 6 zgodnie z apelem Parlamentu, choć ubolewa nad faktem, że dodatkowe zasoby nie pokrywają w pełni rzeczywistych potrzeb ani nie uwzględniają nieprzewidzianych wydarzeń; podkreśla, że zasadnicze znaczenie dla uzupełnienia rezerwy ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, a tym samym stworzenia zdolności do reagowania na kryzysy i pojawiające się potrzeby ma dalsze zwiększenie środków o 1 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji; podkreśla, że zwiększenie to zapewniłoby dalszą pomoc humanitarną dla Ukrainy, oprócz wsparcia w ramach Instrumentu, a także dla krajów sąsiadujących, takich jak Mołdawia, która jest poważnie dotknięta wojną w Ukrainie, oraz na całym świecie; zaznacza, że należy zachowywać równowagę wewnętrzną i przestrzegać podziału środków między linie budżetowe zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym ISWMR – „Globalny wymiar Europy”; wzywa Komisję do zapewnienia przestrzegania przez państwa trzecie rygorystycznych standardów praw człowieka na wszystkich etapach wdrażania polityki zewnętrznej Unii, w tym w odniesieniu do migracji;

24. podkreśla, że wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie, a także rosnący problem głodu i ubóstwa na świecie, rozprzestrzenianie się konfliktów zbrojnych oraz coraz bardziej nasilone i coraz częstsze klęski żywiołowe zmuszają miliony ludzi do opuszczenia ich domów i szukania schronienia w UE; akcentuje potrzebę dalszego wspierania przez Unię przyjmujących państw członkowskich w zakresie przyjmowania, osiedlania i integracji uchodźców;

25. zwraca uwagę, że skuteczne i sprawiedliwe zarządzanie granicami zewnętrznymi UE i ich ochrona, zapewnienie bezpieczeństwa Unii, jak również sprawne i efektywne wdrażanie unijnej polityki migracyjnej i azylowej to kluczowe priorytety, które mają zasadnicze znaczenie dla zachowania swobodnego przepływu osób w Unii i prawidłowego funkcjonowania strefy Schengen; podkreśla potrzebę wdrożenia polityki migracyjnej i azylowej opartej na solidarności, współodpowiedzialności i poszanowaniu praw człowieka, zapewniającej pewność, jasność i godne warunki osobom przybywającym do UE zgodnie z wartościami i zobowiązaniami międzynarodowymi Unii;

26. odnotowuje ocenę Komisji, zgodnie z którą wdrożenie nowego paktu o migracji i azylu będzie wymagało dodatkowych 2 mld EUR w latach 2025–2027 w ramach działu 4 (migracja i zarządzanie granicami); uważa, że dodatkowe zapotrzebowanie na Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, Instrument na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz oraz agencje zdecentralizowane w dziale 4 wymaga dalszego zwiększenia środków o 1 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji oraz że dodatkowe zasoby powinny być dostępne od 2024 r.;

27. przypomina, że dokładny podział dodatkowych środków między programy i linie budżetowe w ramach działów 4 i 6 ma zostać określony przez władzę budżetową w corocznej procedurze budżetowej;

Platforma na rzecz technologii strategicznych dla Europy (STEP)

28. potwierdza potrzebę zapewnienia otwartej strategicznej autonomii Unii, zmniejszenia zależności od państw spoza UE i pobudzenia inwestycji w Unii w kluczowych sektorach strategicznych, w tym m.in. w sektorach zdrowia, surowców i przestrzeni kosmicznej, a jednocześnie przyspieszenia transformacji ekologicznej i cyfrowej; ubolewa, że Komisja nie wywiązała się ze swojego zobowiązania w ramach programu prac na 2023 r. dotyczącego „utworzenia nowego Europejskiego Funduszu Suwerenności”; wierzy, że strategia przemysłowa Unii powinna zapewniać prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku, zapobiegać zakłóceniom na rynku, tworzyć równe warunki działania w UE i poza nią oraz zapewniać ludziom niezbędne umiejętności;

29. przyznaje, że pomimo swojego ograniczonego rozmiaru i zakresu wniosek dotyczący STEP może przynieść szybko rezultaty dzięki wykorzystaniu istniejących struktur programowych i dążeniu do tworzenia synergii; uważa, że wniosek dotyczący STEP powinien posłużyć za poletko doświadczalne przed pełnym wdrożeniem Funduszu Suwerenności w kolejnym okresie WRF;

30. zauważa, że wniosek dotyczący STEP łączy zmianę priorytetów funduszy w ramach istniejących programów, w tym funduszy polityki spójności, z ukierunkowanym zwiększeniem środków na poszczególne programy w ramach działów 1 (jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa), 3 (zasoby naturalne i środowisko) i 5 (bezpieczeństwo i obrona);

31. podkreśla, że aby zrealizować strategiczne cele STEP, wzmocnić i ukształtować politykę przemysłową Unii, zwiększyć wsparcie dla sektora obrony, który ma większe znaczenie niż kiedykolwiek wcześniej dla ochrony suwerenności i integralności państw członkowskich UE w dramatycznie zmienionej i znacznie trudniejszej sytuacji w zakresie polityki obronnej, a także aby budować otwartą strategiczną autonomię Unii przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania na jednolitym rynku, należy zwiększyć finansowanie STEP o dalsze 2 mld EUR w cenach bieżących stosunku do wniosku Komisji w dziale 1 oraz o 1 mld EUR w cenach bieżących w stosunku do wniosku Komisji w dziale 5;

32. podkreśla, że od 2021 r. dokonano znacznych przesunięć między działaniami, co naraża programy na ogromną presję i grozi im zakłóceniem; przypomina swoje utrwalone od dawna stanowisko, zgodnie z którym nowe priorytety muszą być finansowane z nowych środków, a nie poprzez powtarzające się przesunięcia, i w związku z tym podkreśla potrzebę dodatkowych nowych środków w celu zapewnienia skutecznej realizacji innych programów w ramach działu 1;

33. powtarza swój pogląd, że umorzone środki powinny być ponownie udostępniane w budżecie i uruchamiane przez władzę budżetową w ramach corocznej procedury budżetowej, oraz przypomina swoje stanowisko dotyczące przeglądu rozporządzenia finansowego w tym zakresie; z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że we wniosku dotyczącym STEP zakłada się ponowne wykorzystanie 1,2 mld EUR umorzonych środków na badania naukowe zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia finansowego oraz że Komisja w ten sposób pośrednio uznaje niedokładność swoich szacunków dotyczących umorzeń środków na badania naukowe stanowiących podstawę porozumienia w sprawie WRF z 2020 r.;

34. przypomina, że od dawna domaga się włączenia do budżetu wszystkich instrumentów finansowania UE, z pełnym poszanowaniem zasady jedności budżetowej; w związku z tym uważa, że proponowany przydział środków na fundusz innowacyjny w ramach działu 3 oznacza istotny postęp w kierunku jego pełnego ujęcia w budżecie;

Koszty finansowania zewnętrznego w ramach Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy (EURI)

35. jest zaniepokojony tym, że kwota zaprogramowana w WRF na spłatę kosztów finansowania zewnętrznego związanych z EURI jest znacznie poniżej wymagań, a Komisja szacuje, że niedobór wyniesie od 17 do 27 mld EUR w okresie WRF; podkreśla, że już w projekcie budżetu oczekuje się, iż w 2024 r. zwiększone koszty EURI pochłoną wszystkie zasoby w ramach instrumentu elastyczności i około jednej trzeciej zasobów w ramach modułu a) jednolitego marginesu;

36. zwraca uwagę, że gwałtownie rosnące stopy procentowe od czasu wojny napastniczej Rosji przeciwko Ukrainie obnażyły nieodłączne wady strukturalne w strukturze spłaty zadłużenia przewidzianej w budżecie UE; przypomina, że koszty odsetek i spłata zadłużenia zależą od rozwoju sytuacji na rynku, nie są wydatkami uznaniowymi i w związku z tym nie mogą podlegać limitowi wydatków w ramach pułapu WRF bez stwarzania bezpośredniego zagrożenia dla programów inwestycyjnych i ich beneficjentów oraz zdolności budżetu do reagowania na pojawiające się potrzeby;

37. przypomina, że Parlament nieustannie wzywał do wypracowania rozwiązania tego problemu i nalegał, by koszty spłaty EURI zostały przeniesione poza pułapę WRF;

38. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie instrumentu EURI jako instrumentu szczególnego poza pułapami WRF, który będzie uruchamiany w razie potrzeby w zależności od rzeczywistych potrzeb w zakresie spłaty; nalega jednak, aby instrument ten obejmował wszystkie koszty spłaty EURI, nie tylko te powyżej zaprogramowanej kwoty w ramach działu 2b (odporność i wartości); podkreśla, że tak zaprojektowany instrument EURI powinien stanowić model zarządzania wszystkimi kosztami spłaty EURI w kolejnych WRF;

39. kładzie nacisk na konieczność terminowego przekazywania władzy budżetowej przez Komisję szczegółowych informacji na temat obliczeń stanowiących podstawę prognoz dotyczących kosztów finansowania zewnętrznego w ramach EURI, w tym przyjętych założeń i parametrów, w celu umożliwienia odpowiedzialnego zarządzania kosztami spłaty;

40. zwraca uwagę na potrzebę większego zróżnicowania i zwiększenia odporności źródeł dochodów dla budżetu UE, aby zapewnić solidne i zrównoważone finansowanie wzmocnionych i rozszerzonych WRF; wzywa zatem Radę do szybkiego zatwierdzenia istniejących wniosków w sprawie nowych zasobów własnych i podkreśla, że konieczne są postępy w zakresie nowych zasobów własnych wykraczające poza te wnioski;

Zwiększenie zdolności budżetu do reagowania na kryzysy i pojawiające się potrzeby

41. zwraca uwagę, że proponowany model zarządzania kosztami spłaty EURI skutkowałby przywróceniem przestrzeni budżetowej w instrumencie elastyczności i jednolitym marginesie od 2024 r. do 2027 r., zgodnie z pierwotnym programowaniem finansowym WRF;

42. podkreśla jednak, że WRF są bardzo mało elastyczne, a instrument elastyczności i nieprzydzielone marginesy wynoszą zaledwie 1,05 % pułapu zobowiązań; podkreśla, że obecne WRF w dużym stopniu opierają się na tej ograniczonej elastyczności i niestety uciekają się do zmiany ukierunkowania polityki spójności, która nie jest narzędziem reagowania kryzysowego, ale po którą wielokrotnie sięgano w celu uzupełnienia braków w elastyczności budżetowej lub mechanizmach reagowania kryzysowego w WRF ze szkodą dla jej długoterminowych celów politycznych;

43. zwraca ponadto uwagę na zwiększone od początku WRF potrzeby w zakresie pomocy humanitarnej i pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w Unii i poza nią oraz wsparcia w związku z klęskami żywiołowymi, które stają się coraz częstsze i intensywniejsze, w szczególności tymi spowodowanymi zmianą klimatu, i uważa, że potrzeby te prawdopodobnie wzrosną; podkreśla, że roczny przydział na SEAR został wyczerpany w 2021 i 2022 r., a zgodnie z oczekiwaniami w 2023 r. zostanie w pełni wykorzystany; ubolewa, że beneficjenci pomocy w ramach Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w niektórych przypadkach otrzymali mniej niż 50 % pomocy, którą normalnie by otrzymali, i musieli długo czekać na wypłatę ze względu na ograniczenia SEAR;

44. w związku z tym uważa, że przedstawiona we wniosku Komisji propozycja zwiększenia środków na instrument elastyczności i SEAR jest krokiem we właściwym kierunku; podkreśla jednak, że budżet UE musi być wyposażony w niezbędną elastyczność i przestrzeń budżetową, aby móc reagować na kryzysy i dostosowywać się do pojawiających się i rosnących potrzeb;

45. przypomina o swoich żądaniach dotyczących zwiększenia środków w ramach instrumentu elastyczności i SEAR oraz dodatkowego stałego instrumentu szczególnego poza pułapami WRF, tak aby budżet UE mógł lepiej się dostosowywać i szybko reagować na kryzysy oraz ich skutki społeczne i gospodarcze; rozumie, że w przypadku braku takiego instrumentu Unii wciąż trudno będzie zapewnić gotowość na nieprzewidziane zdarzenia, zwłaszcza że obecnie 99,6 % budżetu Unii zostało już wstępnie przydzielone; jest gotów do podjęcia działań w celu wypracowania pragmatycznych rozwiązań w perspektywie krótkoterminowej, przy jednoczesnym poszukiwaniu bardziej strukturalnego, usprawnionego rozwiązania, które można by wprowadzić w kolejnych WRF;

46. podkreśla, że wykazano już, iż elastyczność budżetowa umożliwi ukierunkowanie zasobów tam, gdzie są one potrzebne, a Unia może reagować na nieprzewidziane zdarzenia i dostosowywać swoje priorytety w zakresie wydatków w zależności od zmieniających się potrzeb politycznych, gospodarczych lub społecznych; nalega zatem, aby zwiększyć środki na instrument elastyczności o 3 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji na ten okres WRF; uważa ponadto, że niewykorzystane kwoty w ramach Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji powinny zostać ponownie udostępnione w ramach instrumentu elastyczności, aby jeszcze bardziej zwiększyć elastyczność budżetu;

47. zwraca uwagę, że żądania dotyczące SEAR prawdopodobnie się nie zmniejszą; w związku z tym uważa, że zwiększenie środków na SEAR ma zasadnicze znaczenie dla umożliwienia Unii podejmowania działań w sytuacjach nadzwyczajnych spowodowanych poważnymi klęskami żywiołowymi lub kryzysami w dziedzinie zdrowia publicznego w państwach członkowskich i państwach ubiegających się o członkostwo, a także dla wspierania państw spoza UE dotkniętych konfliktami, kryzysami uchodźczymi lub klęskami żywiołowymi; nalega zatem, aby zwiększyć SEAR o 2 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji na ten okres WRF; ubolewa nad decyzją o połączeniu rezerwy na pomoc nadzwyczajną (EAR) i Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (FSUE) w obecnych WRF, co doprowadziło do poważnych niedociągnięć we wdrażaniu, i przypomina swoje stanowisko, zgodnie z którym SEAR powinien zostać ponownie podzielony na dwa komponenty – EAR i FSUE;

Zalecenia i zmiany

48. zwraca się do Rady i Komisji o uwzględnienie poniższych zaleceń i zmian:

- (i) zwiększenie pułapu w ramach działu 1 o 2 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji;
- (ii) zwiększenie pułapu w ramach działu 4 o 1 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji i zastosowanie zwiększenia w przypadku tego działu od 2024 r.;

- (iii) zwiększenie pułapu w ramach działu 5 o 1 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji;
- (iv) zwiększenie pułapu w ramach działu 6 o 1 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji;
- (v) zwiększenie instrumentu elastyczności o 3 mld EUR w cenach bieżących w stosunku do wniosku Komisji oraz ponowne udostępnienie w ramach instrumentu elastyczności niewykorzystanych kwot w ramach Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji;
- (vi) zwiększenie rezerwy na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej o 2 mld EUR w cenach bieżących ponad kwoty zaproponowane we wniosku Komisji;
- (vii) wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym instrument EURI, ustanowiony jako instrument szczególnie poza pułapami WRF, służy pokryciu wszystkich kosztów spłaty EURI;
- (viii) zlikwidowanie rocznego pułapu środków na płatności w odniesieniu do korzystania z jednolitego marginesu;
- (ix) we wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady należy wprowadzić następujące zmiany:

Zmiana 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Budżet UE powinien dawać Unii możliwość podejmowania koniecznych działań w ramach polityki w odpowiedzi na pojawiające się wyzwania oraz wypełniania zobowiązań prawnych, co nie jest możliwe w ramach obecnie obowiązujących pułapów ani wyczerpanej już elastyczności. Należy zatem podwyższyć pułapy wydatków w środkach na zobowiązania w działach 1, 3, 5, 6 i 7, w tym podpułap na wydatki administracyjne instytucji na lata 2024, 2025, 2026 i 2027, **oraz pułap dla działu 4 na lata 2025, 2026 i 2027**. W związku z tym należy podwyższyć pułapy wydatków w środkach na płatności na lata 2026 i 2027.

Zmiana

- (4) Budżet UE powinien dawać Unii możliwość podejmowania koniecznych działań w ramach polityki w odpowiedzi na pojawiające się wyzwania oraz wypełniania zobowiązań prawnych, co nie jest możliwe w ramach obecnie obowiązujących pułapów ani wyczerpanej już elastyczności. Należy zatem podwyższyć pułapy wydatków w środkach na zobowiązania w działach 1, 3, 4, 5, 6 i 7, w tym podpułap na wydatki administracyjne instytucji na lata 2024, 2025, 2026 i 2027. W związku z tym należy podwyższyć pułapy wydatków w środkach na płatności na lata 2026 i 2027.

Zmiana 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Biorąc pod uwagę niepewność co do przyszłych zmian stóp procentowych oraz w celu uniknięcia nadmiernej presji na programy unijne, należy ustanowić nowy tematyczny instrument szczególnie na pokrycie wszystkich kosztów finansowania pożyczek zaciąganych w ramach NextGenerationEU, **przekraczających kwoty pierwotnie zaprogramowane**. Niezbędne środki na zobowiązania i odpowiadające im środki na płatności w budżecie Unii powinny być udostępniane poza pułapami WRF.

Zmiana

- (11) Biorąc pod uwagę niepewność co do przyszłych zmian stóp procentowych oraz w celu uniknięcia nadmiernej presji na programy unijne, należy ustanowić nowy tematyczny instrument szczególnie na pokrycie wszystkich kosztów finansowania pożyczek zaciąganych w ramach NextGenerationEU. Niezbędne środki na zobowiązania i odpowiadające im środki na płatności w budżecie Unii powinny być udostępniane poza pułapami WRF.

Zmiana 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Należy wzmocnić rezerwę na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej oraz instrument elastyczności, aby utrzymać wystarczającą zdolność Unii do reagowania na nieprzewidziane okoliczności do 2027 r.;

Zmiana

- (12) Należy wzmocnić rezerwę na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej oraz instrument elastyczności, aby utrzymać wystarczającą zdolność Unii do reagowania na nieprzewidziane okoliczności do 2027 r. **Aby jeszcze bardziej zwiększyć elastyczność budżetu, należy ponownie udostępnić niewykorzystane kwoty w ramach Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w ramach instrumentu elastyczności;**

Zmiana 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (12a) **W związku z opóźnieniami w realizacji niektórych programów, w tym również ważnych programów, w początkowym okresie obowiązywania WRF na lata 2021–2027 istnieje ryzyko zaległości w płatnościach w ostatnich latach obowiązywania WRF, kiedy wdrażanie nabierze tempa. Aby ograniczyć to ryzyko i wypełnić zobowiązania UE, należy znieść roczny pułap środków na płatności w odniesieniu do korzystania z jednolitego marginesu.**

Zmiana

Zmiana 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 2

Tekst proponowany przez Komisję

- 2) art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej nie może przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty **1 739** mln EUR (w cenach z 2018 r.). Każda część rocznej kwoty, która nie została wykorzystana w roku n, może zostać wykorzystana do roku n+1. W pierwszej kolejności wykorzystuje się część rocznej kwoty wynikającą z roku poprzedniego. Każda część rocznej kwoty z roku n, która nie zostanie wykorzystana w roku n+1, wygasa.”;

Zmiana

- 2) art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej nie może przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty **2 170** mln EUR (w cenach z 2018 r.). Każda część rocznej kwoty, która nie została wykorzystana w roku n, może zostać wykorzystana do roku n+1. W pierwszej kolejności wykorzystuje się część rocznej kwoty wynikającą z roku poprzedniego. Każda część rocznej kwoty z roku n, która nie zostanie wykorzystana w roku n+1, wygasa.”;

Zmiana 6
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – punkt 3

Tekst proponowany przez Komisję

Zmiana

3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Instrument EURI

1. Instrument EURI **może być wykorzystywany do finansowania dodatkowych kosztów, jeżeli w danym roku koszty** płatności z tytułu odsetek i płatności kuponowych należnych z tytułu środków pożyczonych na rynkach kapitałowych zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 **przekraczają następujące kwoty (w cenach z 2018 r.):**

- 2024 – 1 840 mln EUR,
- 2025 – 2 332 mln EUR,
- 2026 – 3 196 mln EUR,
- 2027 – 4 168 mln EUR.

2. Instrument EURI **może zostać uruchomiony przez Parlament Europejski i Radę w ramach procedury budżetowej przewidzianej w art. 314 TFUE.”;**

„Artykuł 10b

Rezerwa na rzecz Ukrainy

1. Rezerwa na rzecz Ukrainy może zostać uruchomiona wyłącznie w celu sfinansowania wydatków w ramach [rozporządzenia w sprawie Instrumentu na rzecz Ukrainy] i ma służyć zapewnieniu rocznej orientacyjnej kwoty wynoszącej co najmniej 2 500 mln EUR w cenach bieżących.

2. Rezerwa na rzecz Ukrainy nie może przekroczyć kwoty 50 000 mln EUR w cenach bieżących na lata 2024–2027. Roczna kwota uruchomiona w ramach Rezerwy na rzecz Ukrainy w danym roku nie może przekroczyć 16 700 mln EUR w cenach bieżących.

3. Rezerwa na rzecz Ukrainy **może zostać uruchomiona** przez Parlament Europejski i Radę w ramach procedury budżetowej przewidzianej w art. 314 TFUE.”;

3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Instrument EURI

1. Instrument EURI **uruchamiają Parlament Europejski i Rada w ramach procedury budżetowej przewidzianej w art. 314 TFUE w celu** finansowania kosztów płatności z tytułu odsetek i płatności kuponowych należnych z tytułu środków pożyczonych na rynkach kapitałowych zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053.”

„Artykuł 10b

Rezerwa na rzecz Ukrainy

1. Rezerwa na rzecz Ukrainy może zostać uruchomiona wyłącznie w celu sfinansowania wydatków w ramach [rozporządzenia w sprawie Instrumentu na rzecz Ukrainy] i ma służyć zapewnieniu rocznej orientacyjnej kwoty wynoszącej co najmniej 2 500 mln EUR w cenach bieżących.

2. Rezerwa na rzecz Ukrainy nie może przekroczyć kwoty 50 000 mln EUR w cenach bieżących na lata 2024–2027. Roczna kwota uruchomiona w ramach Rezerwy na rzecz Ukrainy w danym roku nie może przekroczyć 16 700 mln EUR w cenach bieżących.

3. Rezerwa na rzecz Ukrainy **jest uruchamiana** przez Parlament Europejski i Radę w ramach procedury budżetowej przewidzianej w art. 314 TFUE.”;

Zmiana 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Zmiana

3a) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednolity margines obejmuje:

- a) począwszy od 2022 r. – kwoty odpowiadające marginesom, które są nadal dostępne poniżej pułapów WRF dla środków na zobowiązania w roku n-1 i które mają zostać udostępnione poza pułapami WRF dla środków na zobowiązania na lata 2022–2027;
- b) począwszy od 2022 r. – kwoty równoważne różnicy między wykonanymi płatnościami a pułapem płatności WRF na rok n-1 w celu dostosowania w górę pułapu płatności na lata 2022–2027; i
- c) dodatkowe kwoty, które mogą zostać udostępnione poza pułapami WRF w danym roku dla środków na zobowiązania lub środków na płatności, lub dla obu tych rodzajów środków, w zależności od przypadku, pod warunkiem że będą one w pełni kompensowane: w odniesieniu do środków na zobowiązania – w marginesach jednego lub większej liczby działów WRF na bieżący rok budżetowy lub przyszłe lata budżetowe, oraz w odniesieniu do środków na płatności – w marginesach w ramach pułapu płatności na przyszłe lata budżetowe.

Wszelkie dostosowania w górę na podstawie akapitu pierwszego lit. b) w pełni kompensuje się odpowiadającym im obniżeniem pułapu płatności na rok n-1.

Kwoty mogą być uruchamiane na podstawie akapitu pierwszego lit. c) jedynie wtedy, gdy kwoty dostępne na podstawie lit. a) i b) tego akapitu, stosownie do przypadku, są niewystarczające, a w każdym przypadku tylko w ostateczności, aby umożliwić reagowanie na nieprzewidziane okoliczności.

Zastosowanie lit. c) akapitu pierwszego nie może prowadzić do przekroczenia łącznych kwot pułapów WRF na środki na zobowiązania i środki na płatności na bieżący rok budżetowy i przyszłe lata budżetowe. Nie uruchamia się już zatem w kontekście WRF jakichkolwiek kwot kompensowanych zgodnie z tą literą.”;

b) skreśla się ust. 3;

Zmiana 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 4

Tekst proponowany przez Komisję

4) art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instrument elastyczności może być wykorzystywany na finansowanie, w danym roku budżetowym, określonych nieprzewidzianych wydatków w środkach na zobowiązania i odpowiadających im środkach na płatności, których to wydatków nie można sfinansować w ramach pułapów dostępnych w jednym lub większej liczbie innych działań. Pułap rocznej kwoty dostępnej na rzecz instrumentu elastyczności wynosi **1 562** mln EUR (w cenach z 2018 r.);

Zmiana

4) art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instrument elastyczności może być wykorzystywany na finansowanie, w danym roku budżetowym, określonych nieprzewidzianych wydatków w środkach na zobowiązania i odpowiadających im środkach na płatności, których to wydatków nie można sfinansować w ramach pułapów dostępnych w jednym lub większej liczbie innych działań. Pułap rocznej kwoty dostępnej na rzecz instrumentu elastyczności wynosi **2 170** mln EUR (w cenach z 2018 r.); **Każdego roku roczną kwotę dostępną na instrument elastyczności zwiększa się o kwotę równoważną części rocznej kwoty przeznaczonej na Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, która wygasła w poprzednim roku.**”;

Zmiana 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 5

Tekst proponowany przez Komisję

5) załącznik I **zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**

Zmiana

5) załącznik I **otrzymuje brzmienie:**

„ZAŁĄCZNIK I

WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE (UE-27)

(w mln EUR – ceny z 2018 r.)

ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Łącznie w latach 2021–2027
1. Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	19 712	20 211	19 678	20 399	19 715	19 821	19 624	139 160
2. Spójność, odporność i wartości	5 996	62 642	63 525	65 079	65 286	56 787	58 809	378 124
2a. Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna	1 666	56 673	57 005	57 436	57 874	48 414	49 066	328 134
2b. Odporność i wartości	4 330	5 969	6 520	7 643	7 412	8 373	9 743	49 990
3. Zasoby naturalne i środowisko	53 562	52 626	51 893	52 123	51 195	49 999	49 207	360 605
Z tej kwoty: Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	38 040	37 544	36 857	36 054	35 401	34 729	34 015	252 640
4. Migracja i zarządzanie granicami	1 687	3 104	3 454	3 791	4 302	4 359	4 910	25 607
5. Bezpieczeństwo i obrona	1 598	1 750	1 762	2 334	2 497	2 611	2 785	15 337
6. Sąsiedztwo i świat	15 309	15 522	14 789	16 609	15 827	15 046	15 235	108 337
7. Europejska administracja publiczna	10 021	10 215	10 342	10 586	10 887	11 229	11 443	74 723
Z tej kwoty: Wydatki administracyjne instytucji	7 742	7 878	7 945	8 107	8 310	8 541	8 660	57 183
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	107 885	166 070	165 443	170 921	169 709	159 852	162 014	1 101 894
ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	154 065	153 850	152 682	151 436	151 175	159 978	155 025	1 078 211”

o

o o

49. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-